ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆՈՒԱՃՈՒՄՆ

Ա. Բելաղրի

Աբուլ Աբբաս Ահմեդ ալ Բելաղրի Բաղդադից յայտնի էր իբրեւ պատմագիր եւ քերթող, որ ամիրապետ Ջաֆար ալ Մուտավակկիլի սէրը եւ մտերմութիւնն կը վայելէր։ Վախճանեցաւ 892 թ., սխալմամբ ընդունած լինելով մեծ քանակութեամբ belâdsor anacordia, որի համար ստացած է իւր մականունն։ Նորա ամենանշանաւոր գրութիւնն է՝ "Երկրների նուաճման գիրք" (كتاب فتوح البلدان), որի մի գլուխը կը կազմէ "Հայաստանի նուաճումն"։ Նիւթը սակայն աւելի ընդարձակ է, քան ցոյց է տալիս վերնագիրը, ամփոփելով իւր մէջ եւս Աղուանից, Վրաց եւ կովկասեան ինչ-ինչ ցեղերի նուաճման համառօտ պատմութիւն։ Ոմանք կը կարծեն, որ Բելաղրի այս աշխատութիւնն նորա աւելի ընդարձակ, բայց չաւարտած գրութեան միայն համառօտութիւնն է։

(Կրճատումն ք. = քան = որդի)

Ինձ պատմել է Պարտաւի[1] բնակիչ Մահմեդ բ. Իսմայիլ եւ այլ մէկք՝ Աբի բարայ Ան-

---

1 دبيل (Բարզաս) ուտէական մայրաքաղաքի արաբական անունն է. Istaxri (ՃԺ. դ.) իւր "Աշխարհից գրքում" հետեւեալ մանրամասնութիւնները կը հաղորդէ քաղաքիս մասին. "Պարտաւ շատ մեծ քաղաք է, երկարութեամբ եւ լայնութեամբ աւելի քան մի փարսախ. կը գտանուի ախորժելի եւ պտղաբեր տեղում... 1/3 փարսախ Պարտաւից հեռու կ'անցնի Կուր (գետը), ուր կ'որսան դրաքն եւ Ասաֆ կոչուած ձկներ... Պարտաւի եւ Շամքորի բնակիչք հայկական ծագում ունին եւ կը կոչին Սեւորդէ (Սեւորդիք)։" Քաղաքիս մնացորդը գուցէ այժմեան Պերդէ գիւղի մօտ է պարելու, Տերտեր (ترتر) գետի ափին։ Քաղաքիս անունն կը յիշէ դեռ Ասորեստանի թա-